

O nastávajících velikonočních svátcích Vás srdečně zveme k těmto sborovým bohoslužebným shromážděním:

Zelený čtvrtek 17. dubna 2014

Bohoslužby s četbou pašijového příběhu podle Lukáše
od 18.00 hodin v kostele

Velký pátek 18. dubna 2014

Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně
od 19.00 hodin v kostele

Neděle vzkříšení Páně, Hod Boží velikonoční 20. dubna 2014

Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně
od 8.30 hodin v kostele

(chrámová sbírka je určena na Hlavní dar lásky Jeronymovy jednoty)

Těšíme se na setkání s Vámi při svátečních bohoslužbách připomínajících události naší spásy - ukřižování a vzkříšení našeho Spasitele a Pána Ježíše Krista.

Přehled o všech dalších aktivitách a o životě sboru získáte návštěvou našich webových stránek <http://dvur-kralove.evangnet.cz> nebo na facebookové stránce **Evangelíci Dvůr Králové** anebo na vývěsce před vstupem do areálu evangelického sboru na náměstí Odboje (vedle gymnázia).

K účasti na akcích sborového života Vás srdečně zveme a povzbuzujeme k ní.

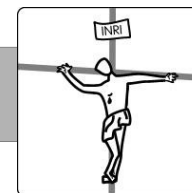
Prosíme Vás, abyste i v letošním roce pamatovali na potřeby sboru, na finanční náklady, které jsou s fungováním sboru spojeny, a nezapomínali přispět na salár. Tento příspěvek členů na život církve je v naší církvi dobrovolný, je však vedle účasti na životě sboru dalším viditelným a hmatatelným vyjádřením živé víry každého z nás.

Za Vaši obětavost Vám předem děkujeme a připomínáme slova apoštola Pavla: "Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení, vždyť radostného dárce miluje Bůh." (2K 9,7)

Staršovstvo sboru

**SBOROVÝ DOPIS
VELIKONOCE 2014**

„Jiné zachránil, ať zachráni sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“
(L 23,35)

Hned třikrát podle Lukášova vyprávění zazní k ukřižovanému Ježíši výzva: „Zachraň sám sebe!“ Členové židovské velerady, římsí vojáci z popravčí čety a nakonec i jeden ze spoluukřižovaných takto volají. Posměšně či zoufale. Na úplný závěr Ježíšovy pozemské cesty tak sledujeme podobnou scénu, jaké jsme v evangeliu byli svědky na úplném počátku Ježíšova veřejného působení. Tehdy jej na poušti ďábel pokoušel: „Jsi-li Syn Boží, učiň to či ono.“ Třikrát diktoval, co prý má Ježíš učinit. Podlehnutí pokušením by znamenalo opustit cestu Božího Syna ještě dříve, než by vůbec mohla začít.

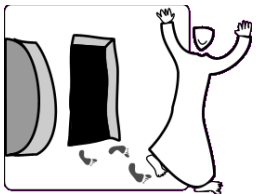
Na samém konci této cesty ještě jedna, poslední snaha zlého zmařit, zhatit, překazit, co bylo vykonáno. Ještě je možnost jej svést a všechno zničit. A tak se o to ústy různých lidí síly zmaru pokoušejí: „Jsi-li Mesiáš, zachraň!“ Zachraň především sám sebe! Copak ten, který mnohé zachránil, nemůže zachránit sebe? Je to pokušení. Právě že nemůže.

Evangelista Lukáš tímto vyjadřuje několik důležitých myšlenek: Cesta záchrany nehledí na sebe. Jsou chvíle, kdy se neobejdeme bez oběti. Jsou chvíle, kdy pomoc druhým bolí. A právě takovou je cesta Boží záchrany vůči nám. Nehledí na sebe. Neváhá se kvůli nám vydat naplno, do krajnosti. Pohleď, člověče, za jakou cenu jsi zachráněn! Pohleď, co kvůli tobě obětuje Bůh! Všechno.

A tak se nám Bůh všemohoucí v plnosti ukazuje právě v Mesiáši bezmocně visícím na kříži. Nejednou se ptáme, jak se Bůh staví vůči zlu. Co s ním dělá? Proč proti němu razantně nevystoupí? Boží odpověď visí na kříži. „Zachraň!“ Ale právě to on dělá. Jinak, než bychom si přáli a představovali. Není to bezbolestné, snadné, laciné. Záchrana stojí nesmírnou obětí. A Bůh jí v Kristu, v Ježíši ukřižovaném neváhá přinést. Právě proto, aby mnohé zachránil.

Pod křížem leží viny mé,
i svět, kterýs tak miloval,
že v oběť lásky nezměrné
jsi všechno Otci odevzdal.

(Evangelický zpěvník – Dodatek 658,2)

„Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých.“

(Mt 28,5-7)

Tato andělská slova, která slyší ženy u otevřeného prázdného hrobu, dávají všemu smysl. Prázdný hrob sám, který ženy našly, může mít různá vysvětlení. Třeba, že se spletly a přišly k jinému místu, anebo že byl ten hrob vykraden, že Ježíšovy tělesné pozůstatky někdo přemístil, odnesl. Nejspíš jeho učedníci. Anebo že to bylo zbožné přání Ježíšových příznivců, které si prostě vsugerovali. Dalo by se nespíš vymyslet i dál. Ale dá se také sledovat, jak evangelia proti takovým námitkám stavějí hráz.

Ženy se nespletly: „Pojd'te se podívat na místo, kde ležel. Není zde.“

Ženy si to nevymyslely a nevsugerovaly. Jednak je víc než co jiného ovládá strach: „Nebojte se.“ A jednak se mohou na vlastní oči přesvědčit.

Učedníci to nebyli. Ti jsou totiž kdo ví kde. Rozuteklí, poschovávaní. Nic netušící. Ženy jim teprve musí dát vědět, že se vůbec něco děje: „Jděte to rychle povědět jeho učedníkům.“

To všechno jsou jen vymezení proti námitkám. Avšak teprve teď se dostáváme k tomu hlavnímu a nejdůležitějšímu: „Byl vzkříšen. Byl vzkříšen z mrtvých.“ Konečně jsme u jádra věci. Poté, co už víme, co všechno se nestalo, slyšíme i to, co se doopravdy stalo. Hned dvakrát to zazní. Nejprve jako zpráva pro nás, podruhé jako zpráva pro druhé, kterou jsme pověřeni oznamovat dál, rozhlašovat ostatním.

A právě na té cestě od hrobu k učedníkům, na cestě, po níž ženy nesou tu radostnou zprávu, potkávají Vzkříšeného. Při naplňování poslání, v poslušnosti, v důvěře je potkal sám živý Pán. Nejen tyto ženy, po nich i učedníky. A po nich i mnohé další. I před námi je tato možnost ve víře v evangelium otevřena, i my můžeme na této cestě být zastížení blízkostí Ježíše Krista, který z mrtvých vstal.

Tak s církví svou se setkává ve svátostech a Slovu,
každému, kdo jej poznává, v pokorné víře vyznává,
svůj život dává znovu.

(Evangelický zpěvník 350,3)

Požehnané velikonoční svátky

Vám přeje staršovstvo evangelického sboru ve Dvoře Králové nad Labem

**Kéž Vás naplní radostí ze záchrany darované nám v Kristu Ježíši
a dají Vám prožít blízkost vzkříšeného Pána ve společenství věřících!**

V neděli 23. března 2014 se po bohoslužbách uskutečnilo **Výroční sborové shromáždění**. Jednalo, tak jako obvykle, o životě sboru a jeho hospodaření v uplynulém roce.

Z předložené zprávy o životě sboru v roce 2013 je celkem zřejmé, že život sboru neupadá a nechřadne. Pestré množství akcí jednak samozřejmě náboženského zaměření a obsahu, ale i těch nenáboženských, kde lze prožívat především mezilidské společenství, nabízí možnost účasti na životě sboru všem generacím i lidem různých zájmů. Pokud jde o různé generace, pořádáme akce jak pro děti a mládež, tak pro jejich rodiče i prarodiče. Všichni společně od nejmenších po nejstarší se pak sejdeme na bohoslužbách, což je dnes jedinečné vícegenerační společenství jinde jen zcela výjimečně pravidelně se scházející. Další akce pak otevírají prostor církve novým lidem. Sem patří především koncerty, Dámské podvečery, výlety a promítání dokumentárních filmů o problémech lidských práv, rozdílnosti kultur a dopadů civilizace. Ačkoli nově přichozí jsou často jen jednotlivci, prožíváme radost z každého, kdo zakusí, že překročit práh kostela nebo fary je „bezbolestné“ a není to „nebezpečné“.

Snažíme se také dle svých možností podporovat středisko Diakonie ČCE ve Dvoře Králové nad Labem, které je veřejností pozitivně vnímáno a které je viditelnou službou církve pro potřebné v oblasti péče o seniory, ale i další lidi vyžadující péči a pomoc druhých.

V uplynulém roce jsme se také ve staršovstvu dlouhodobě zabývali rozhovorem o budoucnosti sboru a samofinancování církve v souvislosti se zákonem o majetkovém vyrovnání a faktické odluce církve a státu. Bereme vážně, že státem vrácený majetek a poskytnuté finanční prostředky, ač se zdají být dle vyjádření některých politiků nepřiměřeně velké, nemohou v žádném případě zajistit po ekonomické stránce fungování církve v budoucnosti.

V této souvislosti nás potěšuje, že již v současnosti náš sbor dokáže hospodařit tak, že si veškeré náklady na svůj provoz, běžné opravy a udržování obou svých budov, všechny povinné odvody církvi a část platu faráře (cca ¼ ročních mzdových nákladů) hradí plně ze svých prostředků, ze salárů, dobrovolných darů a sbírek, bez jakýchkoli dotací. Jsme si vědomi, že je to jen díky obětavosti členů sboru či sympatizantů, za kterou tímto děkujeme. A ačkoli je zřejmé, že v tomto světě je k životu a fungování potřeba i určité hmotné zajištění, máme naději, že to hlavní je víra, hledání Božího království a spolehnutí se na Boží péči o jeho lid. Z toho především žijeme jako církve, a vše ostatní nám bude přidáno. V této cestě chceme pokračovat prosti obav o budoucí existenci sboru. I nadále chceme utvářet radostné, pokojné a otevřené společenství.